

ҚАЗАҚ ҰЛТТЫҚ ӨНЕР УНИВЕРСИТЕТИ
КАЗАХСКИЙ НАЦИОНАЛЬНЫЙ УНИВЕРСИТЕТ ИСКУССТВ

ШАБЫТ

журнал

айлық журналы
ежемесячный журнал
№18 (18) 05.02-03.2016

ҚАДІРМЕНДІ ОҚЫРМАН!!!!

Оқу ордамызда өз жұмысын үақытылы жалғастырып келе жатқан «ШАБЫТ» журналы – өнер төңірегінде өрбін жатқан өрелі жаңалықтарды өздерінізге жеткізуге қашан да асық. Болашақ мамандардың қаламынан туған алғашқы ой-пікірлері, мақалалары, естеліктері аталмыш журналда жарық көргені біз үшін өте маңызды. Бұл – алдағы арман-мақсаттарына ұмтылу барысындағы он бастама екені анық. Осы тұрғыдан келгенде, мүмкіндігінше жаңа есімдерді таныстырып, тың ақпараттармен қауыштырып отырамыз. Бізben бірге болыңыздар!

Құрметпен, журналдың бас редакторы
Гүлім КӨПБАЙҚЫЗЫ

Ағалар алқасы:

«Шабыт» журналының негізін қалаған:

Сығай Ә. Т. - Қазақстанның еңбек сінірген өнер қайраткері, профессор

Мұсаходжаева А. Қ. - Қазақстанның халық артисі, профессор

Дүйсекеев К. Д. - Қазақстанның еңбек сінірген қайраткері, профессор

Нәгербек Б. Р. - Қазақстанның еңбек сінірген қайраткері, профессор

Мұқанова Р. Қ. - Қазақстанның еңбек сінірген қайраткері, профессор

Мұқышева Н. Р. - өнертану ғылымдарының кандидаты, доцент

Юсупова А. К. - өнертану ғылымдарының кандидаты

Қадыралиева А. О. - өнертану ғылымдарының магистранты, театртанушы

Редакция мүшелері:

Бас редактор: Гүлім Көпбайқызы

Редактор көмекшісі: Қымбат Елубаева

Тілшілер: Камила Габдрашитова

Нұрислам Эбділ

Ләzzат Алпысбаева

Амина Габдрашитова

Жанат Жайлыйбай

Назгул Ақшалова

Ахат Азтай

Дизайнер: Ахат Азтай

Фототілші: Досжан Аяған

Редакцияның мекен жайы:

Байланыс телефоны: +77756282848, +77024878400

Редакциялық басылым бөлімі

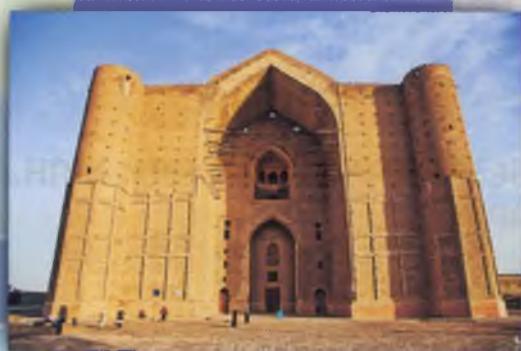
Мекен жайымыз: Астана қаласы, Тәуелсіздік даңғылы 50, 2 қабат №237 а

E-mail: shabyt_zhurnal@mail.ru

МАЗМҰНЫ

Т. Бекеш	4	ТҮРКІ ӘЛЕМІНІҢ РУХАНИ ОРТАЛЫҒЫ – ТҮРКІСТАН
Т. Таішанов К. Досанова Р. Шарипов	6	УНИВЕРСИТЕТ ТЫНЫСЫ
Л. Алпысбаева	12	ДОС – АҒА, АҒА – ДОС
Х. Хасамбай	14	МҰЗБАЛАҚ
А. Қадыралиеva	16	«ӨНЕРІМ» ДЕП БЕЗЕК ҚАҚҚАН ЕЛГЕЗЕК ЖАН... ҰМЫТЫЛЫП БАРАДЫ...
А. Бимырзаяева	18	ҰЗІК СЫР
Б. Теребаев А. Бимырзаяева	19 19	АНАҒА ДЕГЕН САҒЫНЫШ ФАСЫР
Н. Ақшалова	20	ҚОБЫЗШЫ ФАТИМА БАЛҒАЕВА
Қ. Елубаева	21	ТЕАТРТАНУДЫҢ «ТҮНФАТАРЫ»
С. Шаймерденова	22	У КАЖДОГО ПОДЛИННОГО МУЗЫКАЛЬНОГО ПРОИЗВЕДЕНИЯ ЕСТЬ ИДЕЯ
Л. Алпысбаева	25	ТАҒЫЛЫМЫ МОЛ КЕЗДЕСУ
Ә. Ақмолда	26	ОҚИ БЕРЕЙІН...
Қ. Ежембек	27	ДОМБЫРА ӘНІ
А. Азтаій	28	ART GALLERY

Түркі әлемінің рухани орталығы – Түркістан

Түркістан Шымкент қаласынан солтүстік батысқа қарай 170 шакырым қашықтықта орналасқан. Түркі әлемінің рухани орталығы. В ғасырда іргесі қаланған Орта Азиядағы ең көне шаһарлардың бірі. XIV-XV ғғ. аралығында қазақ хандығының астанасы болған. Ел тағдырын шешетін маңызды шешімдер қабылданған бас қала. Жыл он екі ай туристер арылмайтын Түркістанға әлемнің әр қырынан келетін жиһангерлер ете кеп.

Мінё, сөті түсіп біздің де қасиетті топыраққа табанымыз тиді. Мұнда келген саяхатшының басты мақсаты – сөүлет өнерінің қайталанбас үлгісі саналатын Қожа Ахмет Яссави кесенесін көру. Әйгілі Қожа Ахмет Яссави кесенесі Түркістан қаласының қай бұрышынан да қарасаңыз, «менні» деп көрініп тұрады. Талайларды тамсандырган тарихи ескерткіштің сырына куә болу үшін, мың рет естігенше бір рет көру керек екен. Осынау алып кесене Әмір Темірдің бүйірімен 1397-1405 жылды бар жогы сегіз жылдың ішінде салынған екен. Бұл кесенені салу үшін бүкіл Азияға аты шыққан шеберлөр қатысқан көрінеді. Барлық шеберлерді Мәурен Байдолла Садыр деген кісі басқарыпты. Қазір ескерткіш ЮНЕСКО-ның тізімінде іліккен.

Кесененің биіктігі 39 метр, яғни ғимарат он қабатты үймен тен деген сез. Ал босағасы 41 биіктікке созылған. Мұнда: жамағатхана, қабірхана, мешіт, кітапхана, үлкен және кіші Ақсарай, асхана секілді 35 бөлме бар. Кесене үлкен орталық залға бағытталған. Бұл үлкен жамағатхананы «қазандық бөлмесі» деп те атайды. Өйткені, мұнда алып тайқазан түр. Екі тонналық тайқазанды 3000 текше метр су сияды екен. Әмір Темірдің әмірімен жасалған алып тайқазан 7 түрлі қоспа нәтижесінде жасалған. Одан ары қабірхана орналасқан. Биік тастан жасалған қабірде Қожа Ахмет Яссави бабамыздың сүйегі жатыр. Ахмет Яссави XII ғасырда әмір сүрген ғұлама. Түркі халқына ортақ ақын, фәлсафашы атақты «Диуани Хикмет» енбегінін авторы. Қабірхананың есігі қапсырма деп аталады. XIV ғасырда жасалған. Бұл есік атақты қолбасшы Әмір Темірдің алып туының сабымен жабылған. Кезінде сегіз метрлік ағашта жасыл жалауша ілінген екен.

Қазақтың небір ел басқарған көсемдері мен сез

Қасиетті мекенім

бастаған шешендері, қол бастаған батырлары мен жол бастаған ел ағалары, жақсылары мен жайсандары осы кесеңеде жерленген. Солардың бірі: Абылай хан, Бөгембай батыр, Қазыбек би мәйіттері. Жалпы, мұнда жерленген ел ағаларының саны 160-ға жетеді. Олардың есімдері кесеңенің дәл алдындағы тақтайшаға ойылып жазылған. Елі батырым деп таныған немесе ханым деп ақ киізге отырғызған хандарымыздың, мықты аруғат кісілердің деңелерін осы жерге жерлеу Есім ханның түсында дәстүр болған екен. Оның екі ұлы Жөнібек, Жәнгір хандар да осы жерде жерленген. Кесеңе жанында 12 ғасырға тән қылует жер асты мешіті орналасқан. Фимарат кереметінің бірі де осында. Ахмет Яссайи оқшаланған «хар» белмесі орналасқан. Кіретін дәлізі ұзын етіп сабаннан жасалған, оның өзі жылты ауа ағымы мен сұық ауаның алмасуының дұрыс орындалуына бағытталған. Себебі, жерасты бөлмелердің ауасы тығыз болған.

Жалпы, барлық бөлмелер қазіргі архитекторлардың есептеуінше керемет дәлдікпен жасалған. Әрбір деталь өзіндік сауаттылықпен салынған екен. Ал, Шығыс моншасы әртүрлі қызмет атқарған. Жалпы монша тоғыз бөлмеден тұрады. Моншада төсөлген тастардың ішінде XVI ғасырға тиесілі бір ғана тас бар. Ол сол кездегі шеберлөрдің үшқыр қиялдарын әсем өрнектері арқылы ангаруға болады. Бұл төрт ғасыр бойы халыққа қалтқысыз қызмет атқарған жалғыз монша. 1975 жылға дейін қызмет атқарған екен. 1979 жылы толық қалпына келтірілді. Монша сол жылдардан бері мұражай ретінде ашылып, өзінің әсемділігімен талайларды таң қалдырып келеді.

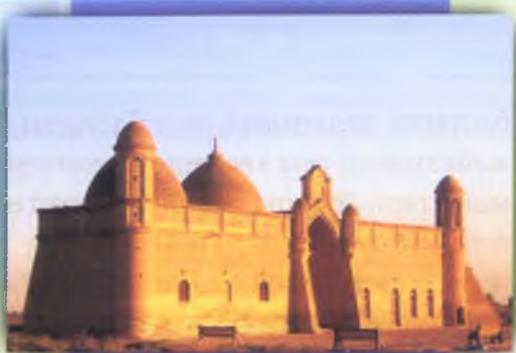
Мұнда ат басын бұрған кез келген адам Түркістан қаласынан алпыс метр шақырым жерде орналасқан Отыrap жеріндегі Арыстан баб кесеңесіне міндегі түрде аялдайды. Арыстан баб Ахмет Яссайдің ұстазы. Кесеңе, дәлізхана, мешіт, құжынархан секілді бөлмелерден тұрады. Мұндағы ең көне бөлме Арыстан баба жатқан қабірхана. Тілек тілеп келген адамдар алдымен осы Арыстан баб кесеңесіне келіп, кейін Яссайи кесеңесіне барады. Әмір Темір Қожа Ахмет Яссайи кесеңесін жасатып болғанда ертесі керегелері құлап қалатын болған. Кейін түс көріп, түсінде аян берген Арыстан бабаға кесеңе орнатып, кейін Яссайи кесеңесін аяқтатқан екен.

Бұл онтүстіктің қасиетті мекендерінің жүзден бірі ғана. Сонымен қоса көп ешкім біле бермейтін Бәйдібек бидің әскері мекендереген «Ақмешіт» үнгірі бар. Ішінде он мың әскер сиятын, бір ауылдың жұрты сиятын, тіпті шырақшының сөзіне сенсек кезінде бұл үнгірде кекпар ойнайтын алаң болған екен. Бір ауылдан екінші ауылға баратын жерасты жолдары бар. Ғасырлар бойы сақталған бұл үнгірге табиғат ананың таңғажайып сұлулығына тап боласыздар. Жасыл, көк, кара, қоңыр, қызғылт түстердің еркін қымылымен жартастар боялып керемет бейнелерді бейнелеген. Мұнда әртүрлі себептермен толассыз келген қарапайым халық бұл үнгірдің ете қасиетті екенін айттып, тілегендері орындалғанын айтты. Иә, бұл Бәйдібек бидің әскері мекен еткен қасиетті мекен болса, Отыrap қаласына қырық бес шақырым жерде Бәйдібек бидің үшінші өйелі «Домалақ ана кесеңесі» бар. Алладан бала сұрап, ауру-дергі кетіретін қасиетті мекен деседі. Шырақшы бүтінде бұл Нұрила ананың ақылдылығымен, даналығын келген қонақтарға айттып береді екен.

Түркістаннан бастау алған саяхат осылай Отыrap қаласының орны «Отыrap төбемен» аяқталды. Тарих сахнасында ойып орын алған мәдениет пән білімің ошағы Отыrap қаласының өкінішке орай орны ғана сақталған. Отыrap шұраты – Қазақстан Республикасы археологиясының жаунары. Археологиялық зерттеулерді, консервациялық

шараларды жалғастыру, туристік инфрақұрылымды дамыту шүрәт ескерткіндерін Дүниежүзілік мәдени мұра тізіміне енгізу процесінің маңызды құрамдас бөлігі. Сол себепті қызығушылық танытып жатқан саяхатшылар өте көп. Ауқымы кең, бірнеше төбені алып жатқан Отырар қаласының орны бүгінде аспан-асты музейне айналған. Моншасы, ошақ, құдықтарының орындарын көруге болады. Қорытындылай келе, бірнеше күнге созылған саяхат осылай қазақ жерінің рухани байлығы болып саналатын киелі мекендерді көріп, тамсанумен өтті. Еліміздің рухани астанасы – ежелден мұсылман атаулы төү етіп барып, зиярат қылатын құтты, қасиетті мекенді көрү, аттары анызға айналған адамдардың рухына Құран бағыштау үлкен бақыт. Тек қазақ жерінә ғана емес, көршілес мемлекеттерді қызықтырып отырған мұндай мәдени кешендер қазақ жерінде жетерлік. Оны көріп, түйін қалдыру кез-келген саяхатшының негізгі мақсаттарының бірі.

Толғанай БӘКЕШ,
Т. Жүргенов атындағы Қазақ Ұлттық өнер академиясының
«Өнертану» мамандығының 2 курс студенті

Қазақ ұлттық өнер университетінде «Бос орындар жәрменкесі» отті

2016 жылда да, әдеттегідей, Қазақ ұлттық өнер университетінде жыл сайынғы «Бос орындар жәрменкесі» онлайн конференциясы үйымдастырылды.

Бос орындар жәрменкесі жыл сайын үйымдастырылып келеді, сондықтан университетіміз үшін бұл дәстүрлі шара больш табылады. Шарага дайындық барысында жоо көптеген жұмыс берушілерге бос жұмыс орындары көрсетілген ақпарат жолдауына өтініш білдіріп, ақпараттық хаттар жолдады.

Нәтижесінде, еліміздің әр аймағынан барлығы 90 мекемеден мамандар қажеттілігі жөнінде сұраныстар түсті, соның ішінде ауылдық жерлерден де аз емес. Сұраныстарды негізге ала отырып барлығы 265 бос жұмыс орны көрсетілген бос орындар банкі құрылды.

«Бос орындар жәрменкесінде» университетіміздің түлектері, Тәрбие жұмысы жөніндегі проректор Т. Әліпбаев, «Музыка» факультетінің деканы П. Шегебаев, кафедра менгерушілері, кураторлар қатысты. Шараның алғысөзін практика және жұмыспен қамту бөлімінің жетекшісі

Камила Досанова айтып, кіріспесөзінде елімізде жүзеге асырылып жатқан «Дипломмен ауылға!» бағдарламасымен түлектерді таныстырып ақпараттандырды. Құттықтау сезін тәрбие ісі жөніндегі проректор Тұрар Әліпбаев айтып, өз сезінде ол біздің жоо-мен бірге жұмыс жасауға ниет білдіретін жұмыс берушілердің саны жылдан жылға артып келетінін жеткізді. Академиялық мәселелер жөніндегі қызмет жетекшісі Қымбат Балажанова биыл университетімізді бакалавриаттың 248 түлегі, магистратураның 49 түлегі және колледждің 120 түлегі бітіретінін айтты.

Онлайн режиміндегі диалог еліміздің келесі мемлекеттік мәдени және білім беру мекемелерінің өкілдерімен өтті:

- Ақмола облысы Көкшетау қаласының Ақан сері атындағы мәдениет колледжінің оку ісі жөніндегі директордың орынбасары Райхан Баткульдинамен және мамандар бөлімінің менгерушісі Хамида Казиевамен;

- Ақмола облысы Көкшетау қаласының Ж.Мусин атындағы педагогикалық колледжі директорының оку ісі жөніндегі орынбасары Тілек Сабитовамен;

- Ақмола облысы Көкшетау қаласының Біржан сал атындағы музыкалық колледжінің директоры Саян Мұхамедиярмен;

- Ақмола облысы Жарқайың ауданы Державинск қаласының балалар саз мектебі директорының м.а. Залина Мусинамен;

- Кызылорда облыстық филармониясының оркестр дирижері Кеуілімжай Салтақбайұлымен;

- «Дина Нұрпейісова атындағы халықтық музыка Академиясы» Атырау музыка колледжі директорының оку ісі жөніндегі орынбасары Ардақ Нигметовамен;

- Шығыс Қазақстан облысы Жарма ауданының Мәдениет үйінің директор орынбасары Құләш Қойлақовамен.

Жұмыс берушілер университетіміздің көптеген мамандықтарына кажеттіліктерін айтты, сондай-ақ, олар жұмыс орнында жас мамандарға түрғын-үй алу және мектептерде қосымша сағат алу мүмкіндіктері ұсынылатыны туралы барынша жаң-жақты ақпарат берді.

Онлайн-әнгімеге қатысада түлектер белсенділік танытып, сауалдарын қойды. Жәрменкеге қатысушалар тек түлектермен әнгімелесу жүргізін қана қоймай, сонымен қатар ҚазҰӨУ кафедраларының өкілдерімен сөйлесіп, ынтымақтастық жөнінде ұсыныстарды қарастырды.

ҚазҰӨУ-нде жыл сайын өтетін бос орындар жәрменкесін түлектер үшін лайықты жұмыс орынға ие болуға, ал жұмыс берушілер үшін білікті маманды тандауға зор мүмкіндік беретін шара деп айтуда болады.

Камила ДОСАНОВА,

Практика және жұмыспен қамту бөлімінің жетекшісі, п.ғ.к., доцент

Құттықтаймиз!!!

Был Везуль қаласындағы (Франция) XXII Халықаралық кинофестивальдің аудиториясы отыз мыннан астам көрерменді қамтыды. Бұл кино өнөрінің мерекесінде оқу ордамызыдағы «Кино және ТД» кафедрасының қоқытушысы, режиссер – Ерлан Нұрмұхамбетовтың «Жаңғақ тал» туындысы қатысып, екі бірдей женісті қанжығасына байлады. Ол: киносыншылар мен қазылар алқасының арнайы сыйлығы. Сыншылар қатары фильмді женіл қалжын арқылы ауыл тұрғындарының өмірін өсерлі суреттегені үшін бағаласа, қазылар алқасы фильмдегі саясат пен экономикалық жағдайдың ауыртпашилдығына қарамастан, көрерменіне көтерінкі көніл күй сыйлай алғандығын алға тартты. Режиссер Ерлан Нұрмұхамбетов француз жүртшылығына фильмді арнайы өзі таныстыруды. Отандық туынды ұсынылған бағдарламаға Қытай, Жапония, Оңтүстік Корея, Иран, Түркия, Филиппин елдерінің кинотуындылары да жарысқа түсті.

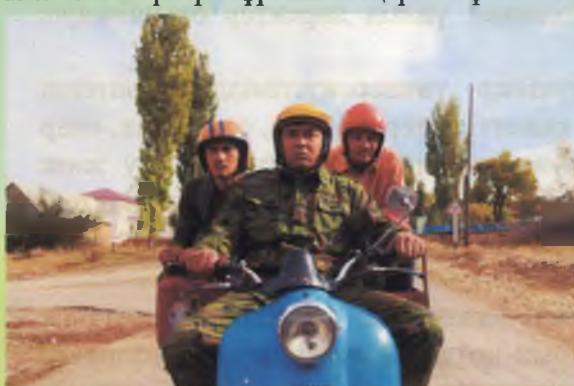
Везул қаласындағы кинофестиваль Франция елінің ғана емес, Еуропа бойынша тарихы тереңде жатқан ауқымды, деңгейі жоғары кинофестивальдердің бірі. Фестивальде тек Азиялық кино өнөрін сүйеттің француздардан тыс, Швейцария, Люксембург, Германия және Италия елдерінің кинематографистері де бас қосады.

Бұл қос жеңістен бұрын аталмыш кинотуынды Оңтүстік Кореяның Бусан қаласында үйымдастырылған «A» санатына жататын Халықаралық кинофестивальге қатысып, «Жаңа бағыт» номинациясы бойынша Гран-приді ұтып алғып, отандық кинематографияға жаңа женіс, жаңа леп сыйлағанын естерінізге саламыз. Онда да фестивальдің қазылар мүшесі мен сыншылар тарапынан он бағаға ие болған еді. Фестиваль шенберінде 90-нан астам фильм көрсетіліп, кинематографистер мен кино сүйер жүртшылық үшін ұмытылmas мереке болды. Қазылар алқасының терағасы, Оңтүстік

Кореялық режиссер Им Санг-Су бастаған, режиссер Нан Тривени Ахнас (Сингапур), продюсер және актриса Мания Акбари (Тегеран), режиссер Еутана Мукдасаниттін (Тайланд) шешімімен фестиваль қонақтары мен көрермендеріне Қазақстанның атынан арнайы бағдарламаға ұсынылған режиссер Ерлан Нұрмұхамбетовтың «Жаңғақ тал» туындысы жоғары бағаға ие болды.

Бұгінде қазақ кино өнөрі өркендеп, дамып келе жатқан тұста отандық кинотуындыларды әлемнің түпкір-түпкірінде өтіп жатқан кинофестивальдердің арнайы бағдарламасынан көруге мүмкіндік туып отыр. Мұндай жағдайды көре отырып, кеуденді қуаныш көрнектіні анық. Қазақ кино өнөрінің карыштап дамып, өркендеп есін келे жатқанына бек қуаныштымыз. Ал, біз өз тарапымыздан режиссер Ерлан Нұрмұхамбетовты шын көнілден кезекті женісімен құттықтап, шығармашылық табыс тілейміз!

Талғат ТАЙШАНОВ,
«Кино және ТД» кафедрасының менгерушісі

Кітапхана күнделігінек...

Құрметті студенттер, сіздерге университет кітапханасының оқу залында үйымдастырылып жатқан кітап көрмелері жайында хабарлағымыз келеді. Қазақстанның Халық артисі, әнші, актер және опера театрының режиссері Кәукен Кенжетаевтың 100 жылдығына орай «Сахна және кино әлеміндегі жарық жүлдзыз» атты кітап көрмесі өтті. Көрмеге актердің «Кинорежиссер Мәжит Бегалин» атты кітабы, Әшірбек Сығайдың «Сахна санлақтары» кітаптары мен актер жайында жазылған мақалалар жинағы қойылды.

Қазақстанның Халық артисі, әнші Мұсілім және Ришат Абдулиндердің туғандарына 100 жыл толуына байланысты «Қазақ операсының қос жүлдзызы» деп аталатын кітап көрмесі үйымдастырылып жатыр. Көрме 2016 жылдың 28-ші наурызынан бастап бір ай көлемінде анық түрады. Осы уақыт аралығында көрме сөресінен өнер майталмандары жайлы кітаптарды оқып, етепе жақын таныса аласыздар. Көрмеге қойылған кітаптар тізімін бере кететін болсақ: «Опера және балет театры», «Қазақ мәдениеті» энциклопедиялық анықтамалық, «Шәкен Айманов», ағайынды Абдулиндердің дауысы жазылған аудиожазба, өнер иелері жайлы республикалық баспасөз беттерінде жарияланған естеліктер. Алдағы уақытта сөрете қойылған кітаптар тізімі тағы бірнеше кітаптармен толығатын болады.

История студента... магазин студента. Репортаж со съёмочной площадки.

В Астане проходят съёмы полнометражного художественного фильма «Украденные сцены».

Картина, снимаемая студентами о студентах, представляет замечательный мастер-класс для учащихся КазНУИ, в стенах которого и проходит 99 % съёмочного процесса. «Наша съемочная площадка стала местом учебной и производственной практики не только для студентов кафедры «Кино и ТВ», но и других специальностей университета (художники, костюмеры, гримёры, музыканты)... рассказывает Талгат Тайшанов, заведующий кафедры «Кино и ТВ» и оператор-постановщик картины. Снимаем картину на высокопрофессиональной технике ARRI Alexa, которая как и всё техническое оснащение (съёмочное, осветительное оборудование) является собственностью КазНУИ. Я уверен, что подобные проекты – это самый прямой путь формирования будущих профессионалов отечественного кинематографа. Это, безусловно, уникальный проект – уверен Талгат

Тайшанов, Это фильмопроизводство со многими сложными технологическими процессами, которые надо выдержать. Это первый проект полного метра,

Руководят съёмкой фильма – профессионалы с многолетним кинематографическим опытом. Режиссер-постановщик фильма – Ерлан Нурмухамбетов, чья новая картина «Ореховое дерево» была признана в 2015 году лучшей на кинофестивале в Пусане (Корея) в категории «Новые течения», а также получила два приза на Международном кинофестивале во Франции. Оператор-постановщик – Талгат Тайшанов известен по таким художественным фильмам как «Айналайын», «Страйндже», «Город мечты», «В ожидании моря». Оба постановщика преподают в Казахском институте искусств на кафедре «Кино и ТВ», которая и стала главной локацией фильма. Продюсером фильма выступает Асель Ержанова, в её портфолио – десятки крупных проектов, среди которых такие как «Анши бала», «Баксы», «Тюлпан», «Шиза» имевшие успех в мировом кинопрокате. Художник-постановщик – Александра Шегай, среди работ которой кулинарное шоу «Страсти у плиты», канадская драма «Ceremonious», телевизионный сериал «Шыргалан».

«Задуманное всегда кажется простым в исполнении. Но для реализации задуманного нужно сделать многое и многим. Мы как раз пробуем работу с наездами, с тележкой, с гримом, с костюмом – студентам это очень интересно. Мы хотим, чтобы студенты все попробовали своими руками, и поняли, что создание каждого кадра и сцены – это всегда труд. Для многих это первый шаг в практическую режиссуру» – говорит режиссер-постановщик Ерлан Нурмухамбетов, победитель кинофестиваля «Евразия» («Перед грозой», 2012), обладатель более 30 мировых кино наград.

По словам продюсера Асель Ержановой, данный проект дает возможность студентам закрепить теоретические знания практическими навыками. Фильм снимается совместными усилиями студентов, опытного преподавательского состава, и работников кино, закончивших международные киношколы. «Стоит отметить, что теоретическая подготовка студентов КазНУИ на высоком уровне. Надеюсь, что студенты получат углубленные профессиональные практические умения и навыки в творческо-производственной деятельности в реальных условиях кинопроизводства, которые в будущем помогут им в самореализации».

Наблюдая за работой на площадке, заметно, что все члены съемочной группы настоящие профессионалы. Несмотря на очень плотный, динамичный график и сжатые сроки съемочного периода, молодые кинематографисты проявляют недюжинное терпение и работают в полную силу под терпеливым руководством своих постановщиков. Как отмечают преподаватели университета искусств, не каждое учебное заведение решается на подобный опыт, учитывая сложные технологические и финансовые нюансы производства «полного метра».

Напомним, «Украденные сцены» – это фильм, создаваемый преподавателями и студентами кафедры «Кино и ТВ», будущими режиссерами, операторами, звукорежиссерами КазНУИ. Данный проект реализуется по инициативе и при поддержке ректора КазНУИ, профессора А. К.Мусахаджаевой.

Ринат ШАРИПОВ

Фото: Айдос СУЛЕЙМЕН, Данияр МОЛДАБЕКОВ

УНИВЕРСИТЕТ ТЫНЫСЫ

Doc - аза, аза - Doc

Әлі есімде... Қалибек Қуанышбаев атындағы Мемлекеттік академиялық қазақ музикалық драма театрында бітіруші түлектердің дипломдық спектакльдеріне қатысқан едік. Спектакль аяқталып, үстаздарды таныстырып жатты. Бірде кафедрамыздың мұғалімі, аға оқытушының есімін атағанда, студенттердің өзгелерден ерекше ізет білдірін тұрын, қошемет танытып, зор ілтипат көрсетін жатқанын көрін, таң қалғанымыз бар.

Сол құрметке ие жан кім дейсіздер ғой?! Ол – қуыршақ театрында жиырма жылдан астам уақыт қызмет етіп келе жатқан дарынды актер, кафедрамыздың үстазы ДОСЫМХАН БЕЙСЕНБАЕВ.

Жастайынан артист болуды армандаған оның мектеп бітірген соң ата-анасының «...жағдай келмейді, оқу оқымайтын болдың», – деген бір ауыз сезі меселіп қайтарғаны рас. Дегенмен, шын таланттар бәрібір жарқ етіп шығатыны ақиқат. Бір күні «Молшылық үшін» аудандық газетін оқып отырған Досымхан «Жас таланттар іздейді» деген байқау жарияланғанын көзі шалады. Содан байқауға қатысып, жолдама алғып, Алматыға келеді. Қабылдауда отырған он адамның ішінде Өшірбек Сығайдың: «Алдында екі тандау: «Музикалық драма актері» және «Куыршақ театры актері» деген екі мамандық бар, қайсысына барғың келеді?», – деген сұраққа ол: «Білмеймің, әртіс болсам болды» – деп жауап қайтарған-ды. Төрешілер: «Сонда да біреуін тандауың керек» дегенде, жанына жақын «Куыршақ театрының актері» мамандығын таңдал, 1991-1995 жылдар аралығында Алматыдағы Т. Жүргенев атындағы Қазақ Ұлттық Өнер академиясында алғаш үстаздары Нұрғазы Намазбековтөр, кейін Қазақстанның еңбек сінірген артисі, Халықтар достығы, Құрмет орденінің иегері, профессор К.Х. Ешмұратова мен профессор Н.С. Колесниковадан тәлім алады.

Омірінде қуыршақ үстап көрмеген студент Досымхан алғаш қолына қарғаны алып ойнатқан-ды. Содан бері әлі күнге дейін қуыршаққа ғашық. Бірде «Қ. Халекетқызының қуыршақпен айналысқан адам өзі де көңілді баладай болып кетеді» – деген еді. Сол сөзімен шынымен де келісеміз. Себебі, қуыршақ актері тек өзіне ғана емес, қуыршаққа да жан бітіруі керек. Ал оның оңай дүние еместігі түсінікті жайт.

Оқуды тәмамдаған соң ол Алматыдағы қуыршақ театрында 1995-2007 жылдар аралығында жұмыс істейді. Бір қызығы, демалыс болса да дүйсенбі күні, үйде тағат тауып отыра алмаған актер, балаларын жетектеп, театрға баратын. Вахтер, күзетшіден басқа ешкім болмаса да, өзі қуыршақтарымен тілдесіп, жұмыс жасайтын. Шын өнөрге сенім артып, театрды шын сүйе білу деп осыны айт. Өзінің бар жан-тәнімен беріле енбектенген адам ғана қызметінің жемісін көреді. Сонымен, 2007 жылы үстазы Құралай Халекетқызы Астанада қуыршақ театрының ашылатынын айтып, қызметке шақырады. Алматыға үйреніп қалған, жанұясы бар актер: «Ол жаққа барғанмен, үйреніп кете алар ма екем, бірақ баспана болса, келісем» – деп жауап береді. Сонда қуыршақ театрының анасы өзінен бүрын шәкірттің жағдайын жасауға тырысып, баспана жағын шешіп берген-ди. Бұл да болса, шәкірт-үстаз арасындағы сыйластық, өнөрге деген жанашырлық деп түсінемін. Астанаға келгенмен, театрға бірден ғимарат берілмегенін, қындық көргендерін сол жолда көп енбектенгендерін өткен жолы қуыршақ театрында болып өткен шеберлік сынныңда естіген едік. Қазірде театрдың беделді де белді актерлөрінің бірі Досымхан Бейсенбаевтің театрда және біздін оқу орнымызда еткен енбегі елеулі.

Бірде «Ес-Аймақ» студенттердің мәдени-танымдық пікір-алысу бірлестігіне Құралай Халекетқызын шақырган едік. Сөз сонында Досымхан ағай сөз сөйледі. Сөйлегенде, көзінә жас

келіп қалғанын байқап қалдым. Сонда, оның себебі бір жыл бұрын дүниеден өткен театр сыншысы Әшірбек Төребайұлының есімінің аталғанына көнілі босап, сол кісіні еске алғанынан екен. Бұл – оның таза жанының, ақ көнілділігінің дәлелі. Оның еске алатында жөні бар, себебі Досымхан Бейсенбаев: «Менің театр өнерінде бағымның жануына бірден бір себеп болған – сын сардары Әшірбек Төребайұлы», – деп еске алады. 2000 жылы Павлодар қаласындағы Иса Байзақовтың туған күніне 100 жыл толуына орай үйімдастырлған IX Республикалық театр фестивалінде Алматы қырышқақ театры Д. Исабековтің «Құрманғазы» қойылымын дайындағы. Аталмыш қойылымның режиссері –Сұлтанғали Шүкіров. Досымхан ағай «Құрманғазы» пьесасында жоқ кейіпкер, Құрманғазыны желеп-жебеп жүрген бақсыны сомдаған. Көрсетілім біткен соң, Әшірбек Сығай: «Сұлтеке, спектакльдің пластикалық шешімі жақсы екен, әдемі қойылған. Басқа геройларынды қайдам, ана бақсының, шаманның рөліндегі жүрген баланың ойыны маған өте ұнады. Сөз саптауы қандай тамаша, энергиясы, бастан аяқ бір темплен, өте жақсы ойнады. Сен сол баланы сақта. Ол ертен сенің қырышқақ театрына керек болады», – деп пікір айтты. Ешкім елемей жүрген, енбегін бағаламай жүрген актерге осы сөздер театрға деген махаббатын одан ары жалындана түсіріп, жатпай-тұрмай енбектенуіне де рух берген-ді. Осы пікірден соң труппа да, ұжым да оған сенім артып, бағалай бастаған. Мінеки, бағының жануына театр сыншысының пікірі осылай әсер еткенін актер ет жүргегі елжірей есіне алды.

Ал, мінезінегін келетін болсақ, сырт көзге сұсты көрінетін актердің жан- дүниесі өте нәзік әрі сезімтал екенін екінің бірі байқай бермейді. Өз ортасына сыйлы жанды кішісі болсың, үлкені болсын әрдайым құрмет тұтып, өзімсініп «Дос ағай» деп атап кеткен. Әрдайым өз ісінеге тиянақты, кафедра жұмысына белсөн араласып, қашан көрсем де брезек қағып жүгіріп жүргені. Адамгершілігі мол жан айналасындағының бәрінен әрқашан көмекке ұмтылып, қолынан келгенше қол ұшын созып жүреді. Үйімдастыруышылық қабілетінеге ризамын. Барлық студенттерді жинап, қажет шараларды бастап жүретін енбеккорлығы мен іскерлігінеге тәнтімін. Кез келген жақынына дос та, аға да бола білетін Досымхан ағай ештенеге мойымай, тек алдыға ғана қадам басып келеді. Өмірде де өнерде де Дос ағай қолдаушысының бірі – отбасы, екіншісі – «анам» деп атап кеткен Құралай Халекетқызы деп біледі. Қын-қыстау кез болсын, қандай жағдай болмасын, ол – өмірмен құрнесуді үйренген жан.

Сонымен қоса, 2015 жылдың жазында Қазақстанның еңбек сінірген артисі, профессор Құралай Ешмұратова атындағы I Халықаралық «Құралай» қырышқақ театрлар фестивалінің өту барысында еткен енбегін айтпай кетпей болмас. Фестивальдің басы-қасында жүріп, өр елден келген қонақтарды күтіп алу, шығарып салуды былай қойғанда, фестивальге дайындаған С. Жұнісовтің «Аманай мен Заманай» повесінің желеңі бойынша жазылған «Атамекен» (режиссері К. Ешмұратова, суретшісі Ш. Елембаева) қойылымында «Садыр ата» тростты қырышқақтына жан бітіріп, шеберлігін байқатты.

Досымхан Бейсенбаев: «Куыршақ – мениң өнерім, қуыршақ – мениң өмірім», – дейді әр кезде. Сол өміріндегі басты рөл атқаратын қуыршақтына ол қашан да адал «Театрга деген махаббат қуыршактан басталады» – деген еді ол бір сұхбатында. Педагог Досымхан өрқашан шәкірттеріне театрға ғашық болу керектігін айтады. Өнерді, театрды шын сүйген жан ғана оның құдіретін түсінен алады. Дос ағайдың өнерінен шын берік, шын ғашық екенінен мениң күмәнім жоқ. Мен әлі де Дос ағайдың қуыршақ театрына аты алтын әріппен жазылатынына, қуыршақтарға жан бітіріп және енбеккор шәкірттерді тәрбиелеп шығаратынына сенімім мол!

Ләззат АЛПЫСБАЕВА,
«Театртану» мамандығының 2 курс студенті

Мұзбалақ

«Алло, Каха, ол женді!» – деп қолын көтергендे, анам теледидарға «Шашу!» деп қуанғаннан бауырсақ шашып жіберді», «Алло, Хакім бауырым, ақ сарыбас, женіс құтты болсын!», «Ол женді, қашан жуамыз?», «Міне, жігіт! Алла жар болсын, қуаныштымын!» тағы сол сяқты көптеген қоңыраулар мен хаттар алыс жақын араласатын өнөрдегі достарымнан қарша борады десем артық айтқаным емес. Бір ауылдан түлеп үшқанымызды білетіндіктен ғой, мені де үмыт қалдырмай құттықтап жатыр. Иә, тамаша, жарайсың Мұзбалағым, мен сенімен мақтанамын деп қайталай беріппін әр қоңыраудан кейін, себебі бұл тамаша женіс болды, әділ жеңіс болды. Иә, мен тілге тиек етіп отырған азаматты сіздер де танисыздар, ол жақындағана бірініз «Сарыбас», ал бірініз «Алтын бас» деп атап кеткен ҚАЗАҚСТАН ДАУЫСЫ байқауының 2015-ші жылғы жеңімпазы – Мұратбек Хайролда.

Ол 1990 жылы шілде айынын 28 күні Монголия Республикасы Баян-Өлгей қаласында дүниеге келген. 1992 жылы нә бәрі екі жасында отбасы, ағайын-туысымен ата мекеніне қоныс аударып, Ақмола облысы, Степногорск ауылына табан тіреген. Отбасының тұнғышы. Экесі Хайролда мен анасы Мапиза екеуі де жоғарғы оқу орнын тәмәмдаған, мектептің аға оқытушысы, ауылдың беделді де сыйлы адамдары. Бүгінде ұлағатты ұстаздар. Мұратбек осынау ауылда мектеп табалдырығын аттап, №1 орта мектепте білім алып оқуын үздікке аяқтаған. Мектеп қабырғасында жүріп-ақ аудандық, облыстық, республикалық дәрежеде өткен байқауларда сан рет топ жарып, «Әнші балапан», «Абай оқулары», «Мұқағали оқулары» сынды байқауларда талай рет қанжығасы майланып ұстаздардың көзіне түсіп, ауыл ақсақалдарының батасын алып өскен азамат. Осылайша, Мұратбектің бойындағы таланты өзінің ырқына бағындырып, өнөр жолына карай жетелей түсті. 2009 жылы Көкшетау қаласындағы Біржан сал атындағы колледже оқуға түсіп, 2010 жылы Астана қаласындағы Қазақ ұлттық өнөр академиясына ауысып, 2013 жылы академияны ойдағыдай тәмамдап, осы оқу орынының университетіне жоғарлатып оқуға түседі. Бүгінде сол Қазақ ұлттық өнөр университетінің үшінші курс студенті.

Иә, ештеңе оңайлықпен келмейді. Осыншама жыл дәріс алып, ізденгеннің арқасында Мұратбек көптеген байқауларда алдына жан салмай, жеңіс тұғырынан көріне білді. «Жарысқа түспей, бәйге алма...» деп хакім Абай айтқандай ол әр бір жарыстан өзінше ғибрат ала білді. Бір байқауда жеңіс тұғырына көтеріле алмаса, екінші жарысқа өз-өзін қамшылап міндетті түрде жеңімпаз болуға тырысып бақты. Жас болса да, бүгінгі танда жеткен жеңістерінің тізімінә қарасаңыз көзінің сүрінеді:

- 2010 жылды Республикалық Дельфийлік ойындар байқауының I орын иегері;
- 2011 жылды Республикалық «Жас қанат» байқауының арнайы диплом иегері;
- 2011 жылды Украинада өткен Халықаралық «Криштелаві гронда» байқауының бас жүлдегері;
- 2011 жылды Халықаралық «Шабыт» фестивалінде I орын иегері;
- 2012 жылды Түртсияда өткен Халықаралық «Shining star» байқауының I орын иегері;
- 2012 жылды Украинада өткен Халықаралық «Молода галичина» байқауының бас жүлдегері;
- 2012 жылды Республикалық К. Дүйсекеев атындағы «Тұған жер» ән байқауында II орын иегері;
- 2014 жылды «Менін Қазақстанным» Ш.Қалдаяқов атындағы байқаудың I орын иегері.

Бұл жеңістер тізбектеліп келіп, 2015 жылғы Қазақстан дауысы байқауының жеңімпазы болғанымен аяқталады. Мен білетін Мұзбалак Мұратбек екені рас болса, бұл тек ол үшін белестерғана, ал бағындыратын биіктір әлі алда. Адам баласы алдымен биік мақсат қоя білу керек және сол жолда жан кештілікпен тер төгіуі абыз.

Көз адамның айнасы емес пе?! Мен Мұратбектің аспан түстес көзінен терен тұңғиықты, аласармас арманды, табандылықпен талант бір сөзбен қырағы от байқағандай боламын. Кешегі Ермек Серкебаевтың, бүгінгі Нұрғали Нұсіпжанов ағаларының сүрлеу жолын жалғай отырып, жаңаша жаңалықтарымен көпшіліктің көнілінен шыға алатынына көміл сенеміз.

Кеудесіндегі жұдырықтай жүргегі «елім» деп дүрсілдейтін, кішілігін айтпағанда, адамдығы бір тәбе, бойынан қазақылықтың исі анқыған, талантымен тан қалдыра алатын азamatтарға қазақ сахнасының есігі айқара ашық. «Бұрын дауысы барлар ән айтса, қазір аузы барлар ән айтады» – деп Бекболат Тілеухан ағамыз айтқандай, жерде өздерін жарқыраған жұлдыз санайтындар көбейген заманда қазақ эстрадасына шынайы үнімен шырқайтын талаттар қосылса нұр үстінен нұр болары хак.

Мұзбалак тек қана құзар шында қалықтап биікті мекен ететіні белгілі емес пе?! Мен білетін Мұзбалак Мұратбекте халқының қошеметінен бөлөніп, өнердің қияр шынында қалықтауы туіс. Өнерін өрге жетелеп, тауың шағылмасын жас талант. Алла жар болғай. Эмин!!

Хакім ХАСАМБАЙ,
«Театртану» мамандығының 2 курс студенті

«Өнерім» деп беzek қаққан елгезек жан...

Актерлік өнегре көз жүгірте бастасам болды, бірден талантты актер Кенәнбай Қожабеков еске оралады. Мүмкін тән азабына қарамастан елінің зор жеңістеріне қауана білғен оның оқшау тұрар адамшылығы, таптырмас төзімділігі, рухани күш-куаты шығар мәнін есіме себепсіз түсे беретіні.

Актер Кенәнбайды көре алмасам да, түскен фильмдері арқылы жақсы таныдым. «Аласталған Алиттегі» АӘ, «Біз Жетісуданбызыдағы» Нартай, «Шабандоз қызыдағы» Айдар, «Менің атым Қожадағы» Рахманов ағай, «Қаскырлар

апанындағы» Бабахан, одан басқа да біраз фильмдерге түсіп, ондағы дара кейіпкерлерімен тарих беттеріне таңбаланып қалды. F. Мұсірепов атындағы жастар мен балалар театрынан М. Әузев атындағы драма театрына ауысқалы жатқанда қатал тағдыр оны темір арбаға аяусыз таңып қойды. Небәрі отыз бір жаста. Құдай-ау, адамның ілгерілеу кезені осы жастан басталмай ма? Осындай талантты адамның қара терге түсіп жұмыс істейтін тұста темір тұғырының ебедейсіз дөңгелектеріне тәуелді болып қалғаны қандай өкінішті. Басқа түскен тауықметтен Шоқанды, Хлестаковты, Гамлетті саҳнаға шығарамын деп жүрген жоспарының күлталқаны шықты. Құнанбайдың бейнөсінде көрінемін деп күн санаға жүрген түпкі ойы да өксік отына оранды. Осылайша бар асыл арманы темір арбаның үстінде арман күйінде қала берді. Отыздан енді асқан Қожабеков бұл ауыр сынақты отыз жылдан аса көтерді. Сол аралықта кісенделген нәпсінің қалай шырылдағаны өзіне ғана аян болғаны мәлім. Яғни, «өнөрім» деп беzek қаққан елгезек жан үшін отыз жыл аза уақыт емес. Азапты уақыт. Театр саҳнасынан тыс қалу, өнөр иелеріне ауыр соққы болып тиеріне ешкімнің күмәні болмасын. Жаратушының жазғанына көніккен Кенәнбай артық-ауыс айтылған сөздерден, ту сыртынан қадалған оқтардан, опасызыңқтардан қорықпады, оған мойымады. Ол, одан да асып түсетін, адамның сағын сындыратын – елемеушілік деп үқты. Расында да, адамзат қоғамындағы барлық аярлық, сатқындық, ұсақтық осы бір елемеушілікке кірерін ескермепніз. Бірақ, ардақты тұлғаның жанында жанашыр достары Ш. Айманов, С. Қожықов, А. Қарсақбаевтар болды. Жүрттың көз алдында жүрген Қожабековты халықтың қошеметтің қол үздірген жоқ. Сүйсіндіртті, қол соқтырды. Эр фильмге түсу оның жағдайында арпалысқа толса да, көрерменді күйіндірген жері болмады. Достарының ықыласы мен қамқорлығы оны қанаттандырып отырды. Қамықтыруға жол бермеді.

Біз беймақ, көбінде денсаулықтың, уақыттың қадірін түсінің бермейміз. Тасқа ұрынған аяқтың барына тәубе етпей, сүрінің кеткеніміз үшін шала бүлінін, шүкіршілігімізді ұмытып кетіп жатамыз. Кейде жеке басының болмашы сәтсіздіктеріне налып, шаладай бықсып жүретіндер жетерлік. Ондайларың мына өмірден түніліп, баз кешіп кеткісі бар. Осыған байланысты Кенәнбай «Егер де менде солардың денсаулығы, мына кең дуниені алшандап басып жүретін мүмкіндігі болса не істер едім? Мен жәй жүрмес едім, мен оқша зымырап едім, ешкім тоқтата алмас еді. Мүмкін Москваға қарай құстай үшқан поездың тұтқасынан ұстал, жүгірген болар ма едім. Москваға тіке кочегаркаға кірер едім де пештің көмейінде тойғанынша көмірден

асатар едім. Мен өбден күмарым қанғанша жұмыстан кетпес едім, мазасыз адамға айналар едім...» деп шерін жеткізген болатын Шығармашылық қабілетін сарқа жұмсауға шексіз мүмкіндігі бола тұра еңжарлық таныту қылмыспен тен екенін, марқұмның осы тобықтай сезінен ой туюге болады.

Ұмыттын барады...

Қазақ кино өнерінде есімі аса құрметпен аталатын әйгілі Ш. Аймановтың режиссурасымен дүниеге келген «Біздің сүйікті дәрігер», «Тақиялы періште», «Алдар көсе» атты комедиялық фильмдері бүгін де өміршен, бүгін де жасампаз.

Ш.Хұсайынов жазған сценарийі бойынша 1964 жылы режиссер Ш. Айманов түсірген «Алдар көсе» көркем фильмінде М. Әuezов театрының актері Рахметолла Сәлменов Жуанбайдың рөлімен көрінген. Ол әрбір көрерменнің көкейінде қаттаулы, жүрегінде сактаулы. Шөкен-Алдар орамалға түйілген сақинаны беріп онбай алданған тұсы өте қызығылықты. Бай бола тұра титтей де арамдығы жоқ, аңғал жанға қайран қаласың. Хас сұлумен бір көрісу жолында Алдардың сезіне имандай сенген әлгі Бай оның сонынан ілесіп кете береді. Байдың образы толық қанды ашыла түскен. Актер деңе бітімінің аса толықтығы да күлкілі. Артық салмақтың кесірінен шарбақтан ары аттап өте алмай өнтігіп, өбден әбігерге түскен шарасыз жанның халі мұлдем аянышты. Май басқан ауыр деңесін қымтаған ебедейсіз киімдері де кедергі жасаған соң үстіндегі шұбатылған шапаның, бұтындағы тері шалбарын шешіп, іш-киімімен Алдардың жон арқасына артылып, әрен дегендеге дуалдың арғы жағына қарай допша домалайды. Бар арманы сол сұлу келіншекпен қауышып, оны құшағына алу. Тек, сезім рахатын ғана қаперінде ұстаған анғал бай Алдардан алданғаның, итке таланып, ел-жүртқа масқара болғанда ғана барып түсінеді.

Еңбеккөр актер осы шағын ғана эпизодтық рөлін өзінің күлкілі түр-сипатымен, қопал сөйлеу мәнірімен, аңқау жүріс-тұрысымен комедиялық тегершіктерді дәл тауып, өз көрермендерін риясыз сендіре алды. Сәлменов экраннан көрінгенде көрермен барынша рақатқа батқандай болады. Актер ел-жүрттың ішкі жан дүниесіне нұр қую үшін, шығармашылық шабытын шалқыта түсетін. Иә, Сәлменов режиссер қойып берген дайын дүниені жүзеге асырап құлтемірге айналмау үшін, өз бетінше ой қорытып, өзіндік көзқарасын қалыптастырып алғыр актерлердің санатында болды. Жай ғана эпизодтық өткінші рөл ғой деп, көзді жұмып қарамай, өзіне ұсынылған талапқа үлкен жауапкершілікпен қарады. Шағын ғана көріністердің өзінде актерлік шеберлігімен ерекшеленіп, оны шегелеп бекіте түсуге серпінді әрекет жасады. Себебі ол, сахнадан я экраннан орын тепкен әрбір үлкен-кішілі образдар білікті мамансыз ілгері баспайтынын терең түсінді.

Айзат ҚАДЫРАЛИЕВА,
театртанушы

Чынсыр

Ә, дегенше болған жок, бір тұнгі көрген түстей мектеп қабырғасындағы 11 жыл өміріміз көзді ашып-жұмғанша өте шықты. Енді міне, аяулы алтын ұымның өзім елемеген әрбір бұрышы мен әрбір қабырғасы жүргегіме ерекше ыстық. Аппақ жүректі бұлдіршін болып аттаған табалдырықтан болашаққа қанат қаққан көгершіндей үшіп кетіп барамыз. Ал парасатты да өнегелі, ақылдарына көркі сай мұғалімдерімізбен қоштасқымыз келмейді. Әрине, төрт қабырғаның ішінде қалған қызығымыз да, шыжығымыз да, ұрыс-керісімізбен, дау-дамайлар, бірде құліп, бірде жылаған көңіл-қүйлөрімізді еске алып көзімізге еріксіз жас келеді.

Міне, енді мектеп өмірімен қоштасып, «соқтықпалы, соқпақсыз» жаққа қарай бет бұргалы тұрмын. Мектеп – кеме, білім – теңіз дейді ұстаздарымыздың қай-қайсы болмасын, ертеніме аттанбас бұрын өткен күндерімнін елеулісін еске алғанды жөн көрдім.

Есімде бала-бақшада жүргенімде-ак қағаздан кеме жасап, арықтағы суға жіберіп жүздіретін едім. Әрине, бұл балалық шақтағы балғын қиялымдағы ақ кемем еді. Содан екі-үш жыл өте мектеп табалдырығын атгадым. Сондағы ен алғашқы күміс қонырау сынғыры маған: «Қош келдің, қадамын құтты болсын! Мен саған үлкен ақ желкенді кеме жасасуға септігімді тигіземін, әзірге қайықтан бастайық» – деп өз бауырына бүйрекімді бұрып әкете барды. Содан бір жыл көлемінде қайықты салмас бұрын шегелерін, тақтайын дайындағы. Одан кейінгі өткен үш жыл ішінде қайықпен қалай жүзу керектігін, қай жағымыз сол жақ, қай жағымыз он жақ екенін үйретті жаны жайдары келген жазира көнілді жетекшіміз. Сонымен төрт жыл өткенде әлгі жетекшіміз әр саладағы мамандарға бізді тапсырып шығарып салды. Содан сол мамандармен бірге арманымдағы ақ кемемді салып аяқтауға асықтым. Олардың бірі кемені қалай басқару керек, соның тілін үйретті, енді бірі ойлау қабілетімді арттырып баар бағытынды есеппен жаса деді, тағы бірі көп енбекпен берік салынған кеме ұзак жузе алады деді.

Міне, кішкентай қайықтан бастадым, бірақ онын алда күтіп тұрған толағай теңіздін толқынына шыдамасын білдім. Бүгінде сол қайығым Ақ желкенді үлкен кемеге айналды. Әрине, бұған он бір жыл уақыт кетілті.

Бұл мені өмірге алып келген ата-анамның әрқашанда демеу болып, жол сілтеген құрметті ұстаздарымның әлі алдағы жол айрықта кездесетін, керек болса көмек қолдарын созатын достарымның арқасы.

Айтуши еді, есінде мөнгі қалатын бұл ең алғашқы қонырау мен ен сонғы қонырау үні деп, бұл рас екен.

Менін куанышымды бөліскен табиғатпен сырласып тұрғанымда шыр етті. Әнде, бұл менін күміс қонырауымның сынғыры. Әдettегіден ұзағырақ сынғыр қакты. Ол маған: «...қане, жас түлек алға тарт, әне, ақ желкенді кемен сені күтіп тұр. Талай мұхиттарға шебер жүзе біл, тек алдағы он, жиырма, тіпті, отыз жылдықтарға келіп, еске алып куантып тұрсан да болады. Мен әрқашан да осындарын, сапарын ұзағынан болсын айналайын!» – деп, мені шығарып салып тұрғандай.

Айкерім БИМЫРЗАЕВА,
«Казак ҰӨҮ Корқыт атындағы ФЗИ» РММ ғылыми кызметкери

Жаңа ғасыр

Анаңа деген сағиңші

Анашым сағындым иісінді,
Сағынумен жалғадым күн мен тұнды.
Анашым сағындым иісінді,
Иісінді іздел сүйдім киімінді.

Анашым сағындым иісінді,
Елестетем көзіме кей ісінді.
Сен қасымда өлі де жүргендейсін,
Бұл ғажайып менің бір түсім сынды.

Анашым сағындым иісінді,
Сағындым кіршіксіз пәк көзінді.
Анашым мен сенің сағынамын,
«Айналайын балам» деген ақ сөзінді.

Анашым сағындым иісінді,
Иісің маған бақыт әрі мұнды.
Бақыттым – сен деп өткен өрбір күнім,
Мұндысы – сенсіз енді қарсы алам өрбір жылды.

Анашым сағындым иісінді,
Сені ойласам жоғалтам бар есімді.
Екі ән жазсам біреуі сен туралы,
Анашым бітпейтін күйім сынды.

Бақытжан ТӨРЕБАЕВ

Ғасыр өтіп барады, ғасыр өтіп,
Дариядай көктемгі тасып өтіш,
Жылдар қашты даланың киігіндей,
Соңына көз моншағын шашып өтіп.

Тізіп алыш өмірдің өткендерін,
Айтарым көп осынау адамзатқа,
Қуанышпен қарсы алған өмірлерін
Ғасырлар мен ғасырлар тоғысқанда.

Асау толқын төлқиды тілегімнен
Лапылдаған алаудай өлеңменен.
Қалықтайды арманым жүрегімнен
Ғасырым да жүрек жарған өүенменен.

Көніл сазы өлдилем тербетеді,
Таңғы шықтың өдемі сазыменен.
Ғашықтарша ғасырға сыр шертеді,
Ақын қызың қаламның назыменен.

Қарсы алам жаңа ғасыр, жаңа заман,
Кел, төрлет болашаққа, тым жасқанба,
Жаңа өмір алдында болып аман,
Болашағым – нық басып, паң асқақта!

Айкерім БИМЫРЗАЕВА,
«Қазак ҰӨҮ Қорқыт атындағы ФЗИ» РММ
ғылыми қызметкери

Қобызшы Фатима Балгаева

Қобызга арналған шығармалардың ең алғашқы шебер орындаушысы, ұлагатты ұстаз – Фатима Жұмағұлқызы Балгаева. Қазақ ұлттық өнер университетіндегі танымал ұстаздың 90 жылдығына орай арнайы іс-шаралар жөгөрді аталаған өтті.

Прима қобыз аспабын алғаш саҳнаға алып шығып, тұсауын кескен Фатима Балгаева орындаушылық мектебін қалыптастыруда атқарған еңбекі үшан-теніз. Фатима Балгаеваның ғылыми-зерттеу, ғылыми-әдістемелік еңбектерінің мәні зор. Қобызда ойнау мен үйренудің әдістемелік құралдарын жөнө оқулықтарын дайындады. Құрамына айрықша шығармалар енгізілген жинақтары, жоғары оқу орындары мен училищелерде күнделікті қажетті оку құралдарына айналды. Фатима Балгаева Құрманғазы атындағы Мемлекеттік Академиялық оркестрде жиырма екі жылдан астам уақыт талмай еңбек еткен.

Алматы Мемлекеттік консерваториясында «Қобыз-баян» кафедрасын басқарып, жүздөн астам қобызшы жастарды тәрбиелеп шығарды. Фатима Балгаеваның шәкірттері бүгінде еліміздің түкпір-түкпірінде жемісті еңбек етуде.

КСРО Халық артисі, профессордың 90 жылдық мерейтойы аясында, I Солтүстік аймақтық конкурстың ашылу салтанатты кеші ҚазҰӨУ үлкен залында өтті. «Дара жол» атты бағдарламада Ф. Балгаеваның репертуарынан шығармалар орындалып, университетіздің ұлағатты ұстаздары мен талантты студенттері өнер көрсетті.

Сонымен қатар, ҚР Білім беру ісінің үздігі, орындаушы Фатима Балгаеваның 90 жылдығына арналған халықаралық ғылыми-практикалық конференция өтті. Он бір мемлекеттен дүние жүзіне танымал музыка өнерін зерттеушілер, ғалымдар мақалаларын жіберді. Қатысуышыларға арнайы сертификаттар табысталып, оқу ордамыздың кітапхана бөлімі осы конференцияға арнап, кітап және нота жинақтар көрмесін жасады.

Фатима Жұмағұлқызы Балгаева атындағы I солтүстік аймақтық конкурстың маралаттау ресімінде Қазақстанның Еңбек Ері, профессор Р.К. Мұсақожаева, ҚР Мәдениет қайраткері, ҚР Білім беру ісінің құрметті қызметкері, Құрманғазы атындағы Қазақ Ұлттық консерваториясының «Қобыз-баян» кафедрасының доценті Ш.З. Рауандина, Мәдениет министрлігі білім саласының үздігі, Қарағанды қаласының мамандандырылған музыка мектеп - интернатының «Халық аспаптар бөлімінің» оқытушысы Қ.Қ. Кагенова, ҚР білім беру ісінің үздігі, А. Жұбанов атындағы мамандандырылған музыка мектеп-интернатының «Халық аспаптар бөлімінің» оқытушысы Т.Ж. Карибаев, ҚР Мәдениет қайраткері, ҚР Білім беру ісінің құрметті қызметкері, ҚазҰӨУ-нің «Қобыз және ОХА» кафедрасының менгерушісі, доцент С.Қ. Құсанова, «Қазақ халқының 550 жылдығының» төс белгісінің иегері, халықаралық байқаулардың лауреаты Алмат Сайжан қазылар алқасының мүшесі болды.

Жеңімпаздар реті төмендегідей:

Гран при иегері – Шолпан Өтебаева;

I орын (қылқобыз номинациясы бойынша) – Шолпан Шарапатова;

I орын (прима-қобыз номинациясы бойынша) – Айдана Амангелдинова берілді.

II орын (прима-қобыз номинациясы бойынша) – Маржан Маханова;

II орын (қыл қобыз номинациясы бойынша) – Әлихан Рахметке ұсынылды;

III орын (прима-қобыз номинациясы бойынша) – Сая Тұрсынбекова;

III орын (қыл қобыз номинациясы бойынша) – Айғанша Ақыжанға ұсынылды.

Жыл сайын өтетін жоғары деңгейдегі байқаулар жалғасын тауып, жас дарындар шеберліктерін шындаі берсін.

Назгүл АҚШАЛӨВА,
«Кинотану» мамандығының 2 курс студенті

Театртанузың «Тұнқатары»

Әр айдың сонына қарай 238 аудиторияда «Ес-аймақ» мәдени-танымдық бірлестігінің кезекті саны басталады. Басталмас бұрын көрші кабинетте Тұнқатарша уайымдал, іші қызып, аласұрып жүрген еді. Енді, міне, сонша студент пен үстаздың алдында тік тұрып, білдей қоғам қайраткерімен сұхбат жүргізін отыр. Тұнқатар дегенге түсінбей отырған боларсыздар... Әкім аға Таразидің «Қорқау жүлдіз» романындағы Тұнқатар деген үстаз бар екендігін құлағының шалман па еді? Естіген болсаңыз, мен Мирасты сол мұғалімге балаймын. Әкім аға демекші, магистрант Эбілұлы осы ұлағатты Үртайұлының шеберханасынан тәлім алып жүрген жайы бар. Көзі тірісінде үстазы Әшірбек Сығай тізгінің сеніп тапсырған «Ес-аймақты» арқалап келеді. Женіл жүк емес. «Аманатқа қиянат жасауга болмайды» деген оймен ол жүкті ауырсынып жүрген бұл жоқ. Өнерге баулыған Әш-ағасын жүргегінен бір сәтке де шығарған емес. Әркез санастында, жүргегінде... Ұлағатты үстазы туралы естелікті ести қалғанда жанары жасқа толып қалғанын байқағанда, ақын жүргегінің қаншалықты нәзік болатынын үққандай күйде қаламын. «О мениң Әшірбек Сығай ағам, Сығай ағам, өнерде Сығай анам» дей жөнелгенді тоқ соққандай күнге енәмін. Көзі тірісінде «Мих» деп еркелеткен тағылымды тәлімгерді сағынганы байқалып-ақ тұрады. Өмірге адам қаншалықты қөндікті десе де, шәкірт жүргегі ешқашанда қимасын жадынан шығармак емес.

Әшірбек Төребайұлының көнжеге шәкірті ән өнерінен де көнде емес. Домбыраны күмбірлете «Қарлығаш үя салғандасын» (өз туындысы) өзөлеткенде «Алла Тағалам осы бір пендесіне өнердің сан қырын дарытқанда жеткен жомарт еді» демескे лажымыз қалмайды. Сол өнерді көпсінбей, дамыта жүргеніне тамсанамыз да қаламыз. Мирас бүгінде композиторлармен белсенді жұмыс жасап, әндерге сөз жазумен де шұғылданып жүр. Енбектерінің жемісін теледидардан көріп, радиодан тындағанда кеудемізді мақтаныштын оты кернейді.

Саяупты да алатын көнже бала, жауапты да беретін көнже бала. Осынау бір ғана жол сөзде қанша ой жатыр десенізші. Мирас – қара шаңырақтың иесі. Ата-анасының көзінің ағы мен қарасы. Мен қиналғанда «Әкем жете алмаған биікке мен жетуім керек» деп өзімді қайраймын дегені есімнен кеткен емес. Осы бір ауыз сөзді ұғынып көрініші. Қанша үміт, қанша жігер, қанша намыс жатыр...

Мирас Эбілұлы өз отбасында көнжесі болғанымен, өнерде ерке емес. Оның артынан ерген іні-қарындастары, арқасуýер аға-әпкелері жетерлік. Бірінгә еркелей алса, енді бірін еркелете алады. Соны біліп алған біздер «Мирас ағам» деп қиналғанда медеу, корыққанда демеу таба аламыз. Ол біздің қанатын көнге жайып келе жатқан қыран құсымыз сияқты... бүршігін атып жатқан мәүелі бәйтерегіміз секілді... Оның келешекте шәкірттерін қанатының астына алған қыран құс, баршасын көленкесінә жиган алып бәйтерек болатынына сеніміміз мол.

Мирас – ағасы Олжас Қасымның ізін басып келе жаткан ақын. Өзіндік ерекшелігі бар жас дарын иесі. Өлең жолдарымен қағаз бетіне өрнек салады. Туындылары түрлі газет-журналдарда басылып, жинақ кітаптарға енін жүр. Мен айналамдағыларға қарап, «Өнер, мәдениет, дайындал! Саған өзгеріс әкелетін жана буын келе жатыр. Сенде жақын арада дүмпу орын алады» – дегіміз келеді. Солардың алдынғы легінде Мирастың аты тұратынына күмәніміз жок.

Қымбат ЕЛУБАЕВА,
«Театртану» бөлімінің 2 курс студенті

У каждого подлинного музыкального произведения есть идея

В 2016 году 70 летие отмечает Дюсекеев Кенес Дюсекеевич заслуженный деятель искусств Республики Казахстан, кавалер ордена Курмет, член Союза композиторов. С 2011 года работает в КазНУИ, является профессором кафедры «Композиции».

— Кенес Дюсекеевич, что Вы считаете навсегда утраченным для молодого или среднего поколения композиторов и, наоборот, есть ли что-то новое, революционное в композиторской музыке сегодняшнего дня?

— Насчет революционности я не знаю, просто каждый талантливый человек старается привнести что-то новое через свое творчество. Насчет утраченного я думаю мы немножко утратили композиторскую школу созданную Е.Г. Брусиловским в Казахстане. Я не скажу, что полностью утратили, но все-таки какие-то традиции утеряны. Даже когда мы были студентами кафедры Композиции в консерватории, наши произведения исполнялись ведущими коллективами и в самых больших залах Казахстана, даже на экзаменах наши студенческие произведения исполняли лучшие исполнители. После экзамена проходило обсуждение работ профессорско-преподавательским составом в присутствии студентов, шел разбор произведений, мы учились друг у друга и это была хорошая школа. Сейчас в стенах КазНУИ мы эту традицию возрождаем.

Не все в Советском Союзе было плохо, тогда существовали художественные советы, на это выделялись средства. И даже у нас студентов государство приобретало музыкальные произведения. А сейчас этого нет, даже профессиональные композиторы не имеют заказы и не могут продать свои произведения. Раньше, например, в Министерстве культуры был специальный отдел который занимался заказами, композитору заказывали за год вперед например симфонию, составлялся договор, 25 % предоплату производили сразу и остальные 75 % после выполнения заказа получали. И, обязательно, это произведение исполнялось на различных сценах страны. Сейчас композиторы работают, как могут, государственных заказов нет.

— Что может вызвать у Вас желание написать произведение — какая-нибудь идея или картины природы? Бывает ли так, чтобы перед сочинением Вы придумывали какой-либо план, последовательность?

— Вдохновение приходит через мысли, человек думает, какое-то впечатление у него есть и к нему приходит идея написать композицию. Например, мне пришла идея написать симфонию «Астана», посвященную нашей новой столице. Сперва мне пришла такая идея: обрисовывается бесконечная степь и в степи появляется город, это наша Астана, а в конце апофеоз. Главное: мысль, она должна созреть и потом рождается произведение, я не знаю, каким образом, но музыка рождается.

— Поэзия, по-видимому, занимает особое место в Вашем творчестве, поскольку Ваши песни удивляют особой, неповторимой цельностью, живыми образами, яркой динамичностью и в то же время, большой теплотой. Значит ли это, что слово вызывает в Вас целую палитру ярких переживаний?

— В моем представлении композитор это высокообразованный человек, он должен знать и

разбираться во всем мировом музыкальном искусстве, но должен также знать мировую литературу и мировую поэзию. Когда я пишу песни, у меня вначале рождается мелодия, а потом уже поэты пишут на мою мелодию стихи. Иногда до 10 вариантов текста я пропускаю через себя, но не всегда меня это устраивает, потому что идею и основную мысль подаю я, я знаю о чем должно быть написано, даже сколько слогов в строчке должно быть, все расписывается и потом поэт работает. Это конечно сложный процесс, но я думаю, что так должен работать композитор. У меня, например, в 90% песен, вначале пишется мелодия, а потом текст. Если символически песню сравнять с птицей, то у нее два крыла, одно музыка, а второе поэзия. А исполнитель птица, которая несет в массы готовую песню.

– Всегда ли Вы согласны с интерпретацией Вашей музыки?

– Я бы сказал, не совсем всегда. Я пока живой, конечно, я сам контролирую. Самое главное найти исполнителей, это тоже одно из великих искусств композиторского творчества. Я, например, в своем песенном творчестве еще никогда не ошибался в выборе исполнителя. Когда я пишу песню я уже знаю какой исполнитель должен её петь, мне важны природные данные певца, диапазон, тембр, музыкальность, учитывая вышесказанное, композитор должен работать именно так, может я ошибаюсь, но это мое кредо. У меня никогда не было, чтобы я обращался к певцам, вот у меня есть песня может споете? Они сами приходят и спрашивают: есть песня? Я говорю, да есть, как раз для вас я написал. И мы работаем, смотрим. Все-таки ноты это условная запись, поэтому когда певец исполняет произведение композитора, получается другая трактовка, каждый исполнитель по своему доносит до слушателя готовое произведение.

Звонит как-то Роза Рымбаева и говорит: «Кенес аға, помогите, у нас не получается, тут оркестр не может сыграть ваше произведение «Салем саган туган ел» не получается что-то у них». Я приехал на репетицию, послушал, оказывается, дирижер штрихи не требует и музыканты штрихи не играют. Я им за пять минут объяснил, что это такое, и они тут же заиграли, если без штрихов игра, то получается размазня, характер у песни становится другим. Это элементарные вещи, который должен знать каждый музыкант. Меня всегда возмущает тот факт, когда музыкант сидит в оркестре и не играет штрихи, написанные композитором. Это непрофессионализм. У меня есть романс «Булак» (ручей), и когда в правой руке идет изображение ручейка в первом такте, во втором такте я поставил знак репризы. Они первый такт играют, во втором такте в правой руке пауза. Я потом стал им объяснить, вы же музыканты, вы же должны знать, что реприза (знак) в музыке, повтор материала, почему вы не играете? А они говорят, мы думали это пауза. Вот это и говорит о образованности музыканта. Музыкант должен быть высокообразован, он должен быть профессионалом своего дела.

– Как Вы думаете, должен ли композитор менять свой почерк или манеру письма, переходя к новому сочинению?

– Я считаю, что композитор должен всегда находиться в поиске. Я, например, написал две песни, они как две вершины моего творчества «Салем саган туган ел» и «Баллада о Домбре» они разные, в «Салем саган туган ел» использовано интонационное богатство казахского терме, использование этого богатства вылилось в слияние с современными эстрадными достижениями музыки. В «Балладе о Домбре» использовано музыкальное богатство казахского кюя и соединено с джаз роком. А мог бы штамповаться подобные вещи,

как делают некоторые. Я подумал, ладно я напишу 20-30 подобных вещей, но тогда я эти две любимые песни уничтожу. И я решил оставить эти песни как отличительные вещи в моем творчестве особняком, я же профессионал, значит дальше искать надо? И я нашел для себя новую стезю, новые дороги для своего творчества. Однообразие убивает.

– Кенес Дюсекеевич! Классическую музыку запомнить можно, а вот сложную современную композицию музыканты зачастую исполняют по нотам. Как, в таком случае, ее запомнить слушателям?

– Творчество композитора должно опираться на народную мудрость, если это опирается на народную музыку, на фольклор, то тогда народ слушает и запоминает. Поэтому классику слушают, потому что там мысли ясные и все понятно. Сейчас конечно много модных, но порой непонятных произведений. К сожалению, запутанная мысль композитора отражается на музыке, из-за этого я думаю она не запоминается и не слушается широкой аудиторией.

– Кто из казахских композиторов оказал влияние на Ваше творчество?

– На меня сильное влияние оказала в основном народная музыка, народные композиторы, халык жыры, фольклор казахского народа, терме. Я ведь начинал свое музыкальное творчество с игры на домбре, сам играю минимум 50 кюев, терме конечно тоже играю. Все это отображается на моем творчестве и это обогащает мою музыку. Когда я учился в консерватории я ездил в фольклорные экспедиции, это колossalный опыт, это во-первых развивает внутренний слух, во-вторых осваиваешь интонационное разнообразие и богатство казахской музыки. М. И. Глинка сказал: «народ создает музыку, а мы, композиторы, только аранжируем её». Использовать богатство казахского фольклора это моя прерагатива, и самое главное искать, искать, искать.

– Вы сочиняете за инструментом или пишете без него, а затем проверяете, как звучит произведение?

– Еще на 2 курсе консерватории я понял одно, что сажусь за инструмент играю, играю, играю все время, идет импровизация одна за другой, а результата нет. Поэтому я себя приучил еще с юности, писать без инструмента, развивать свой внутренний слух. Все великие композиторы Бетховен, Чайковский и другие, писали за столом свои произведения. Сейчас я, конечно же, сочиняю за компьютером.

– Какое из Ваших произведений Вы больше всего любите? Или Ваши произведения для Вас, как родные дети: Вы их всех любите, они все Вам одинаково дороги?

– Действительно мои произведения как мои дети, я не могу сказать какое произведение больше люблю, какое меньше. Все они выстраданы сердцем, просто так ничего не появляется. Мой принцип с самого начала моего творчества был такой, я строго отношусь к своему творчеству, если мне не нравится я сразу рву ноты и выбрасываю, должен быть обязательно контроль, без контроля нельзя.

– На самом деле, Вы уже ответили на все мои вопросы. Осталось лишь послесловие: Вы являетесь живой легендой, одним из последних представителей поколения советских композиторов, поскольку советская эпоха окончилась. И вы один из первых и выдающихся композиторов независимого Казахстана. Всегда кто-то из композиторов открывает эпоху и это начало должно быть мощным. Ваша музыка мощная, яркая и красивая. Спасибо большое, Кенес Дюсекеевич, за то, что Вы так много интересного рассказали!

Беседовала: Сауле ШАЙМЕРДЕНОВА

Машыны мол кездесу

Ес-Аймақтың кезекті қонағы – эпикалық өнердің насыхаттаушысы, «Парасат» орденінің иегері, Қазақстанның Енбек сінірген қайраткері, жырау Алмас Алматов.

Кездесуге келген барлық қонақтарымыздан біз әрдайым өмір жолын, шығармашылық белестерін біліп қалуға көніл бөлуші едік. Ал бүгінгі Алмас ағаның кафедрадағы «мен» деген өнерлі шәкірттерін алып келгеніне қарап, іштей риза бол қалдық. Себебі, жырау бір сезінде: «Мен жайлы ғаламтордан видематериалды қарап та біле аларсыздар, бүгін шәкірттерімді алып келин отырымын» – деп, қазіргі күнгі жыр өнерінің қалай дамып жатқандығы хакында, бүгінгі бет алысы жөнінде әңгіме өрбітті. «Өнердің адамы өнерге бір күнде келмейді жөнө бір күнге келмейді», – деп бастады жырау өз сезін. Әрбір өнер жолына түскен адамның жолында талай қындықтар кездесетінін, аяғына дейін барынды салып, соларға төтеп беру керекін отырған жастарға қадап айтты. Қоремендердің қойған сауалдарына түшімді жауаптар естідік.

Алмас аға тек атақты жырау гана емес, мықты педагог екенін көзіміз жетті. Қазақтың ұлттық өнері жыр, айтыстың тізгінің ұстаған дарынды шәкірттерін жырау өзі таныстырып отырды. Биыл гана қабылданған I курс студентінен бастап, магистратураның II курс студентерінде дейін түгел жиналышты. Әр өнерпаз сахнада әлқиссасымен бірге жырдан үзінді айтты. Қазіргі күні мәтін ретінде қалған «Едіге» жырын болашақ жыршы Ақерке Дабылова гылыми жұмысына алғанын білдік. Бүгінгі күні танылып жүрген жас айтыскерлер Керімбек Аруна мен Үсқақ Әуреннің айтысын тамашаладық.

«Өнер – мәнгіліктің өзегі», – дейді жырау. Ұлттық өнерімізді сонау шетел асып, бүкіл әлемге танытып жүрген Алмас Алматов өзінің сапарларындағы қызықтарымен бөлісті. Сонымен қатар, елімізде өтіп жүрген түрлі жыр додалары тұрасында айтты. Сондағы бір ерекше ойда қалып, тандай қақтырғаны – Қызылорда қаласында өткен жыр сайсындағы екі көзінен бірдей айырылған Дүйсенғазы Нығметжанов атты жыраудың «Шахнама» дастанының кез келген жерінен айтып бергені еді. Жастар тандап алыш жатқанда, қаншама дастан білетін, түгелдей «Шахнаманы» жатқа соғып тұрған өнерпаздың талантына таңданбасқа лажыныз жоқ.

Сонымен қатар, Алмас аға 40 мың жолдық «Шахнаманы» 68 сағат жырлағанын айтқанда осынау жыр өнерінің құдіретінен тамсандық. Сонда «Қазіргі күні жыр жоқ» деп далбасалап жүргендеге жырау: «Жырды айттар, оны сақтап, кейінгі үрпакқа үйретіп жатқан біздер бар да, өнерді жан-төнімен тусінетін халық бар да оны қалай жоқ деуге болады?» – деген еді. Алмас аға: «Жырау болу үшін қорында 500 мың жолға дейін жыр жаттау керек», – дейді. Осынау жыр мамандығының қыр-сырын айтып, бүгінгі күнгі нотаға түсірген жырлар жайлы, кітаптар мен дисккеге жазылған жырлар тұрасында сөйледі.

Қызықты, берері мол кездесуден отырған ұстаздар мен студенттердің көнілі толып қайтты. Кездесу сонында Ес-Аймақ мәдени-танымдық бірлестігі атынан Алмас Алматовқа Әшірбек Сығайдың «Жансарай» бағдарламасында өзі қатысқан жүздесуі табыс етілді.

Ләzzат АЛПЫСБАЕВА,
«Театртану» мамандығының 2 курс студенті

Оқи берейік...

Шемшінің ақырғы күндері қасыннан табылып, серік болып, Шемші Қалдаяқовтың күнделікті сөздерін, өрекеттерін жазыпты. «Өн падишаһсының» шынайы мінезін, канатты нәмесе күлдірмеске қоймайтын сөздерін, аянышты халін, ауыр тағдырын баяндапты. Қызығып, берілін, сүйсінін оқып жатқаным. Сарғыш тартып, біршама көнеген, исі анқыған кітаптан қазір оқып жеткен «25-ші беттеге» бір үзінді келтіре кетейін ендеше:

«— Мен сендерге бір рет қалай жоғалып табылғанымды айтайын, — деді Шемші. — Шымкентке қарай шыққанымды білемін. Жолаяқ бар, вагон – ресторан бар дегендей, әйтеуір, мың қой айдағаным есімде. Бір уақытта көзімді ашсам, бір дәу мілітса жігіт маган төніп тұр.

— Кімсің? – дейді маган ежірейін.

— Шемшімін.

— Қай Шемші?

— Шемші біреу-ақ: Қалдаяқов Шемші.

— Ой, Шемші болғанынның еңсін үрайын? Мына жүрісің нә? Қалтанда нә документін жоқ, нә кек тының ақшаң жоқ. Еще Шемшімін дейді сволочь!

— Өнеу күніде осы жерде екі Шемші жүрген. Документі жоқ болса, апар да қама! Қашан анықталғанша, жатсын абақтыда, – деді екіншісі.

Мұны естін иманым үшты. Бұлар мені адам деп тұрған жоқ. Қит етсем сабайтын түрлөрі бар. Жәнібековке звондандар. Мә, телефоны! – дедім мен.

— Жәнібековің кім?

— Жәнібековті білмейтін кімсіндер сендер? Ол комсомолдың хатшысы. Звондандар.

Аналар сөл антарылып тұрды да, «Ой, мынаның шіренуі жаман, Шемші болса болар» деген болу керек, сол сәтте Алматыға телефон шалдды. Өзекен орнында екен, бір нәрселерді айтып еді, аналар: «Есть! Есть!» – десіп қалды. Соңан соң: «Ой, сен шын Шемші екенсің фой!»

— десіп, қайта келіні қолымды алды.

— Бұл қай жер? – дедім мен.

— Тұлқібас. Бізге Жәнібеков «Алматыға шығарып салындар!» деді. Келесі пойызбен, құдай қаласа, қайырамыз. Оған дейін дем ал.

— Басым сылқылдан әкетіп барады. Неғылған демалыс?

— Ой оның жарасы жеңіл Жұр ресторанга!, – Мілітсалардың біреуі стансадағы ресторанға ертін барып еді. Тұлқібастың халқы мілітсалардай емес, пысық екен, мені тани кетті. Әлті милиционер «қазір келем» деп кетін қалғанын білітінмін. Онан кейінгісі есімде жоқ. Бір уақытта біреудің түйгіштегенін оянып кетсем, тағы бір мілітса ежірейіп төніп тұр.

— Ой еңді үрайындар! Ең болмаса қайда ертіп кеткендерінді айтпайсындар ма? Екі күн болды өрең талтық! – деп мілітсалар боқтап жүр.

— Тұр киин! Келесі пойызбен отправить қыламыз. Жәнібеков өлтіріп барады, – деді маган.

Үй иелері «өзіміз шығарып саламыз фой» – деп еді, мілітсалар көнген жоқ.

— Жоқ, болмайды! – деді олар. – Өз қолымызбен мінгіземіз. Пиджагы бізде қалып қойыпты. Мұның әзін емес, пиджагын қарауылдан ит болдық. Шын сыйлағыш болсандар жол аяғын қалтасына салып беріндер. Бізде отырып-ақ іshedі...

Аналар оған өрең көнді. Сейтіп, стансаға келсем, пиджагым аман екен. Үш жоғалып, үш табылған серігімді «қайтып келген малдың қайыры бар» деп киіп алдым.

– Мілітсалар шығарып салды ма сонан соң? – дедік біз Шемшінің қалай қайтқанын білгіміз кеп.

– Өй, шығарып салу қайда? – деді Шемші. Мен онаша бөлме тауып, соған әкеп отырғызы да, өздері кезек-кезек келіп тұрды. Ой іштік-ау түбін түсіріп. Өлеңді де соқтық!... Мілітсалардың жылағанын сонда көрдім. «Арыс жағасындағыны» айтады да, құшақтасып тұрып жылайды. «Өлгендеге көрген бір жылас болды» деп, беті-көздерін қайта-қайта жуады. Қойши, не керек, үшінші күні зорға дегенде пойызға мінгізді. Тағы да жылап айырылыстық. Мен содан бастап екі нәрседен әрі өлердей қорқатын, әрі шексіз құрметтейтін болым. Біреуі – мілітсалар, екіншісі Жәнібеков».

Елдін еркесі, сонда да заманында теперішті көп көрген Қалдаяқовтың өміріне байыпты зер салудамын. Тың, естімеген, елең еткізеге естелікке қанықтырып жатқан жазушы марқұм – Оразбек Бодықов.

Ал, мен келесі «26-шы бетті» ашып оқи берейін...

Әсет АҚМОЛДА,

«Театртану» мамандығының 1 курс студенті

Домбыра әні

Сөзі: Қуат Ежембек

Әні: Кәкім Ердібайтегі

Аманаты бабалардын – домбыра,
Ән қанаты кен даламнын – домбыра.
Әүенімен тамсандырған – домбыра,
Таннан танға ән салдырған – домбыра.

Шанағынан сыр ақтарған – домбыра,
Қазағымды жырлап жатқан – домбыра.
Нәзік күйге тұнып тұрған – домбыра,
Нәр алғандай тұнық нұрдан – домбыра.

Қайырмасы:

Інкәрлікке, інкәрлікке дәйім үмтүлған,
Сен дегенде, сен дегенде әсем жыр туған.
Толғандырып, ойландырып, тербел тағы келесін,
Домбыра мен қазақ егіз, қазақ егіз бір туған.

Көңілімнің қылын шерткен – домбыра,
Жүргіме үнің жеткен – домбыра.
Ұлы елім күмбірләткен – домбыра,
Әр таңыма үміт сепкен – домбыра.

Конілді, жүрдек

10
А-ма-на-ты ба-ба-пар-дын - дом бы - ра, он ки-на-ты кен да лам -
нын - дом - бы - ра. Ін-кар-лік-ке, ін-кар-лік-ке дәй-ім үм-тыл - ган,
19
Сен де-ген-де, сен де-ген-де әс-ем ән ту - ган. Тол-ған-ды - рып, ой-лан-ды - рып,
26
тер-бел та-ғы қе-ле- сін, Дом-бы-ра мен қа-зак е-гіз, қа-зак е-гіз бір ту - ган.

ZERGER

Ахат АЗТАЙ,

«Мұсін» мамандығының

5 курс студенті

АКПАН АЙЫНЫҢ РЕПЕРТУАРЫ 2016 ЖЫЛ

2 АКПАН	сәуілді 19:30	- «КӨЛЕНКЕСІЗ ЖОЛАУШЫ» /премьера/ Авторы: Р.Балғашов. Режиссер: Н.Күншікова
3 АКПАН	сауілді 18:30	«КАРАШ-КАРАШ» /премьера/ Авторы: Н.Дүйнеш, С.Мансурова. Режиссер: А.Сарсенов
4 АКПАН	сәуілді 18:30	ПРЕМЬЕРА! «ЖҮГІР» /премьера/ Авторы: С.Мансурова. Режиссер: А.Мусинов
5 АКПАН	сәуілді 18:30	«АНА-ЖЕР АНА» /премьера/ Авторы: С.Ахметова. Режиссер: Ә.Жарылғаз
6 АКПАН	желтоқсан 18:30	«ҮЙЛЕНУ» /премьера/ Композитор: Авторы: Е.Жарылғаз. Режиссер: Н.Күншікова
7 АКПАН	желтоқсан 18:30	«МУҚАҒАЛИ» /премьера/ Композитор: Авторы: Г.Жарылғаз. Режиссер: Н.Күншікова
8 АКПАН	желтоқсан 18:30	«СӘКЕН-СҮНҚАР» /премьера/ Авторы: С.Каримов. Режиссер: Г.Сұлтанов
10 АКПАН	сауілді 18:10	«ТІЛ ТАБЫСҚАНДАР» /премьера/ Авторы: Н.Балғашов. Режиссер: Б.Ұлымов
11 АКПАН	желтоқсан 18:30	«ГАМЛЕТ» /премьера/ Авторы: Г.Достоевский. Режиссер: Б.Ұлымов
12 АКПАН	желтоқсан 18:30	«ЖҰБАЙЛАР ЖҰМБАБЫ» /премьера/ Композитор: Авторы: Н.Күншікова
13 АКПАН	желтоқсан 18:30	«ЕҢ ЖАКСЫ ЕРКЕК» /премьера/ Авторы: Н.Күншікова
14 АКПАН	желтоқсан 18:30	«ТЫРДАУЛАТ ШЫҚАН ТЫРНАЛАР» /премьера/ Авторы: Н.Күншікова
15 АКПАН	желтоқсан 18:30	«КЫМБАТТЫ ПАМЕЛЛАР» /премьера/ Авторы: Н.Күншікова
17 АКПАН	сауілді 18:30	«КҮН САУЛЕСІ ТУСПЕТЕН» /премьера/ Композитор: Авторы: Е.Балғашов
18 АКПАН	желтоқсан 18:30	«ГАМАРДЖОБАР» /премьера/ Композитор: Авторы: Е.Балғашов. Режиссер: Н.Күншікова
19 АКПАН	желтоқсан 18:30	«СЕН ҮШІН» /премьера/ Авторы: Г.Хайдаров. Режиссер: Н.Күншікова
20 АКПАН	желтоқсан 18:30	«АБДАЙ» /премьера/ Авторы: Г.Хайдаров. Режиссер: З.Сирілбеков
21 АКПАН	желтоқсан 18:30	«БІР КЕМ ДУНИЕ» /премьера/ Авторы: Н.Мұрзекеев
23 АКПАН	желтоқсан 18:30	«ЖАЛЫН ЖУТКАН ЖАННА ДАРК» /премьера/ Авторы: Н.Ахметова. Режиссер: Б.Ұлымов
24 АКПАН	желтоқсан 18:30	«АБЫЛЫАЙ ХАНЫН АРМАНЫ» /премьера/ Авторы: Г.Хайдаров. Режиссер: Б.Ұлымов
25 АКПАН	желтоқсан 18:30	«ЖЕРТ» /премьера/ Авторы: Г.Хайдаров
26 АКПАН	желтоқсан 18:30	«ЖАЛЫН ЖУТКАН ЖАННА ДАРК» /премьера/ Авторы: Н.Ахметова. Режиссер: Б.Ұлымов
27 АКПАН	желтоқсан 18:30	«АБЫЛЫАЙ ХАНЫН АРМАНЫ» /премьера/ Авторы: Г.Хайдаров. Режиссер: Б.Ұлымов
28 АКПАН	желтоқсан 18:30	«ІЗГІЛІК ФОРМУЛАСЫ» /премьера/ Авторы: Н.Ахметова. Режиссер: З.Сирілбеков

АКПАН АЙЫНЫҢ БАЛЛАЛАРҒА АРНАЛҒАН РЕПЕРТУАРЫ 2016 ЖЫЛ		
3 АКПАН	сауілді 11:00	«БРАЗИЛИЯ БАЙЛЫГЫ» /премьера/ Авторы: Н.Күншікова. Режиссер: А.Абдуллаев
4 АКПАН	сауілді 11:00	«АЛТЫН АДАМ» /премьера/ Авторы: Н.Күншікова. Режиссер: А.Абдуллаев
10 АКПАН	сауілді 11:00	«АЛДАРДЫҢ АЙЛАСЫ» /премьера/ Авторы: Н.Күншікова. Режиссер: А.Абдуллаев
11 АКПАН	сауілді 11:00	«БРАЗИЛИЯ БАЙЛЫГЫ» /премьера/ Авторы: Н.Күншікова. Режиссер: А.Абдуллаев
17 АКПАН	сауілді 11:00	«АЛТЫН АДАМ» /премьера/ Авторы: Н.Күншікова. Режиссер: А.Абдуллаев
18 АКПАН	сауілді 11:00	«АЛДАРДЫҢ АЙЛАСЫ» /премьера/ Авторы: Н.Күншікова. Режиссер: А.Абдуллаев
24 АКПАН	сауілді 11:00	«БРАЗИЛИЯ БАЙЛЫГЫ» /премьера/ Авторы: Н.Күншікова. Режиссер: А.Абдуллаев
25 АКПАН	сауілді 11:00	«АЛДАРДЫҢ АЙЛАСЫ» /премьера/ Авторы: Н.Күншікова. Режиссер: А.Абдуллаев

Театр ақиғашылғы көлайсыз жағдайлар орын алғанда, койынындарды аудыстыруға күкүлді!

АНЫКТАМА ТЕЛ.: 32 36 24

факс: 8 7172 32 35 12, e-mail: kazteatr@mail.ru, www.kazteatr.kz

www.kazteatr.kz

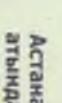
Kazteatr

kazteatr

www.biletbar.kz

www.besmart.kz /astana/

www.ticketon.kz

Астана қаласы академиялық «К. Қуанышбаев Академиялық музикалық драма театры» ММКК

атындағы Мемлекеттік академиялық қазак музикалық драма театры» ММКК

НАУРЫЗ АЙЫНЫҢ РЕПЕРТУАРЫ 2016 ЖЫЛ		
5 наурыз	18:30	«ТІЛ ТАБЫСҚАНДАР» /комедия/ Авторы: М.Байдасов, Режиссер: Б.Ұлымов
11 наурыз	18:30	ПРЕМЬЕРА! «АККУДЫҢ КӨЗ ЖАСЫ...»
12 наурыз	18:30	/лирикалық драма/ Авторы және режиссер: Т. Теменов
13 наурыз	18:30	ЖЫСЫН
15 наурыз	11:00	«АЛДАРДЫҢ АЙЛАСЫ» /герги/ Авторы: М.Ахметов, Режиссер: А.Қарасев
15 наурыз	15:00	«АЛДАРДЫҢ АЙЛАСЫ» /герги/ Авторы: М.Ахметов, Режиссер: А.Қарасев
16 наурыз	11:30	«АЛДАРДЫҢ АЙЛАСЫ» /герги/ Авторы: М.Ахметов, Режиссер: А.Қарасев
16 наурыз	18:30	«БІР КЕМ ДУНИЕ» /драма/ Авторы: Ш.Мұрзекеев, Режиссер: Б.Ұлымов
17 наурыз	11:30	«АЛДАРДЫҢ АЙЛАСЫ» /герги/ Авторы: Н.Күншікова, Режиссер: А.Абдуллаев
17 наурыз	14:30	«АЛДАРДЫҢ АЙЛАСЫ» /герги/ Авторы: Н.Күншікова, Режиссер: А.Абдуллаев
18 наурыз	11:30	«АЛДАРДЫҢ АЙЛАСЫ» /герги/ Авторы: Н.Күншікова, Режиссер: А.Абдуллаев
18 наурыз	14:30	«АЛДАРДЫҢ АЙЛАСЫ» /герги/ Авторы: Н.Күншікова, Режиссер: А.Абдуллаев
22 наурыз	15:30	«СЕН ҮШІН» /комедия/ Авторы: Е.Жарылғаз, Режиссер: Н.Жарылғаз
23 наурыз	18:30	«ЖЕРТ» /драма/ Авторы: О.Жанайаров, Режиссер: А.Қарасев
25 наурыз	18:30	«АЛДАРДЫҢ АЙЛАСЫ» /герги/ Авторы: М.Ахметов, Режиссер: А.Қарасев
26 наурыз	18:30	«ЖАЛЫН ЖУТКАН ЖАННА ДАРК» /драма/ Авторы: Н.Ахметова, Режиссер: Б.Ұлымов
27 наурыз	18:30	«АБЫЛЫАЙ ХАНЫН АРМАНЫ» /премьера/ Авторы: Г.Хайдаров, Режиссер: Б.Ұлымов
28 наурыз	18:30	«ІЗГІЛІК ФОРМУЛАСЫ» /премьера/ Авторы: Н.Ахметова, Режиссер: З.Сирілбеков

ZERGER

Астана 2016 жыл